

[Leonhard Hansen.]

gode ventilations- og udsugningsanlæg o. lign. Det er vel nok troligt, at der endnu findes arbejdsgivere, som mener, at udgiften til arbejderbeskyttelse og bedre lokaler er uproduktiv. Det er efter min formening helt forkert, idet sådanne udgifter jo dækkes ind i form af forøget arbejdsydelse. Der findes mange arbejdssteder, hvor beskyttelsesforholdene, ikke mindst på det sundhedsmæssige område, er mangelfulde; der findes f. eks. en mængde kontorlokaler, som ikke er under tilsyn, og hvor personalet er stuvet sådan sammen, at det uvægerligt må virke sundhedsnedbrydende på de pågældende.

Det tager naturligvis sin tid at få alle disse forhold bragt i orden, men dette lovforslag giver mulighed for, at der straks kan tages fat på at regulere sådanne steder, hvor det er nødvendigt og muligt. Vi kan vel alle være enige om, at produktionen bør øges mest muligt, vel også om, at det forøgede tempo kan medføre større risiko, og at det gælder om at fjerne årsagerne til ulykkerne og de sundhedsfarlige påvirkninger. Men derfra og til hvorledes dette skal give sig udtryk i en arbejderbeskyttelseslov, har det nu gennem 5 år ikke været muligt at opnå enighed om.

Der blev i forrige samling i udvalget gjort et stort arbejde for at nå frem til et acceptabelt forslag. Det lykkedes ikke, og jeg vil gerne indrømme, at grunden hertil vel var, at mit parti ikke fandt resultatet tilfredsstillende, idet forslaget udelukkede altfor mange fra lovens beskyttelse. Vort og arbejderne krav går ud på, at loven skal omfatte alt arbejde med de undtagelser, som lovforslaget angiver. Med den nuværende sammensætning af det høje ting, hvor ikke alene mit parti, men også andre partier har givet udtryk for nødvendigheden af sociale reformer, ser jeg med fuld fortrøstning hen til, at det denne gang skal lykkes at få gennemført en tilfredsstillende arbejderbeskyttelseslov.

Jeg takker den højtærede arbejds- og

socialminister for fremsættelsen af lovforslaget, uændret og uden forbehold af nogen som helst art, og jeg tilsiger socialdemokratiets støtte til lovens gennemførelse.

Ølgaard: Jeg skal forsøge at rette mig efter den kommende forretningsordens mening, som jo er den, at der i hvert fald ved første behandling af lovforslag i det væsentlige kun skal fremsættes principielle betragtninger.

Dette lovforslag har jo været fremme i samme skikkelse nu i flere rigsdagssamlinger, uanset skiftende regeringer. Man kan vist godt sige, at ingen af de skiftende ministre vel i grunden har gjort sig håb om at få forslaget gennemført i den skikkelse, hvori det var forelagt; den foregående højtærede socialminister ønskede det jo heller ikke. Men må jeg have lov til at sige med det samme, at den nuværende højtærede minister skal heller ikke gøre sig håb om at få lovforslaget gennemført, i hvert fald ikke med vor tilslutning; uden at der sker meget væsentlige ændringer. Men det at forslaget ikke er blevet ophøjet til lov, betyder jo ikke, at der ikke er arbejdet med det i udvalgene. Der er netop, som den foregående ærede ordfører sagde, af underudvalget sidste vinter udført et meget stort arbejde, hvis resultater jo foreligger i et dokument, som kan danne et overordentlig værdifuldt grundlag for det videre arbejde i det kommende udvalg. Der foreligger her et omfattende materiale, som er godt at starte på. Det da foreliggende forslag blev jo omarbejdet, og ændringsforslagene stillet op i paragraffer. Det er et forarbejde, som ingen af partierne er bundet til, men jeg tror som sagt, at det vil være af stor værdi.

Venstres principielle syn på denne sag er det, at vi selvfølgelig vil være med til en modernisering af hele denne lovgivning i overensstemmelse med tidens krav. Enhver rimelig beskyttelse overfor ulykker og sundhedsfare vil vi udfra både menneskelige og økonomiske betragtninger være med til at gennemføre, men spørgsmålet er blot, hvad